

Ændringsforslag er taget frem og her skal optræde som særligt Lovforslag, saa tror jeg dog, det vilde have været rigtigst, om det var blevet nærmere gennemarbejdet af de ærede Forslagsstillere. Da dette ikke er sket, tror jeg ganske sikkert, at Sagen bør henvises til et Udvalg, hvor en saadan Gennemarbejdelse kan finde Sted. Da det optraadte som Ændringsforslag til en enkelt Bestemmelse i en Lov, der i øvrigt omhandlede mange andre Forhold, var det naturligt, at Forslagsstillerne den Gang søgte at gøre det saa kort og knapt som muligt. Naar man nu derimod vil ordne Sagen ved en særlig Lov, bør denne være udtømmende og medtage alle Forhold, som her komme i Betragtning. En af de Ting, hvor jeg mener, der absolut bør ske Ændringer, er allerede nævnt af det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Carl Hansen), idet han har gjort opmærksom paa, at man ikke kan blive staaende ved Bestemmelsen i første Linie, at paa enhver Kirkegaard, hvor der ikke findes Lighus, skal der opføres et saadant. Ja, der er allerede den Uklarhed, at det ikke svarer til Lovens Tekst. Ikke af dennes Tekst, men kun af Titelen ser man, at det gælder kun Kirkegaarde paa Landet. Jeg ser i øvrigt ingen Grund til, naar man ordner dette Forhold, at man saa ikke tager Købstæderne med; der kan jo godt endnu være mindre Købstæder, som ikke have Lighus eller Ligkapel. Denne Bestemmelse maa forandres. Det kan ikke fastslaas, at der paa enhver Kirkegaard skal opføres Lighus. Der er Landsbyer, som allerede have Lighus, ikke beliggende paa Kirkegaarden, men nærved denne, f. Eks. paa gammel Gadejord, og det vilde jo være ganske unødvendigt og ganske urimeligt at foreskrive, at i saadanne Sogne skal der i Løbet af 5 Aar ogsaa opføres et Lighus paa Kirkegaarden. Der er Steder, hvor dette vilde være ganske urimeligt og ganske ubilligt imod Kommunen. Men blev dette Forslag uforandret til Lov, saa var det jo paabudt, om man saa i Forvejen havde et Lighus 10 Alen fra Kirkegaarden. Det er heller neppe rigtigst at gøre Bestemmelsen om, at Lighuset netop skal opføres paa Kirkegaarden, saa ubetinget som her i Forslaget. Naar et Lighus blot bliver opført i Nærheden af Kirkegaarden og i øvrigt paa et passende og sømmeligt Sted, maa dette være tilstrækkeligt, og det vil selvfølgelig i mange Tilfælde lette Opførelsen af det, hvor man har en Kirkegaard, der allerede er benyttet saaledes, at man maatte gaa til Ekspropriation til

Udvidelse af Kirkegaarden for at kunne lægge Kapellet der. Saa hedder det: „Opførelsen af Lighuset paahviler Kommunen“. Der er af forskellige ærede Medlemmer, som have haft Ordet, udtalt, at saaledes kan denne Bestemmelse ikke blive staaende; der maa herom nærmere Regler. Det er blevet omtalt af et æret Medlem, at denne Bestemmelse kunde foranledige en Kommune til at være altfor flot ved Opførelsen af et unødvendig dyrt Lighus i Betragtning af, at Staten jo skal betale det halve. Ja, ganske vist, men jeg er dog nok saa betænkelig ved denne Bestemmelse set fra den anden Side, ved Frygten for, at adskillige Kommuner skulle søge at gøre det alt for billigt. Skal Lighuset opføres paa Kirkegaardene eller i umiddelbar Nærhed af Kirkerne, saa bør der gives Kirkesynet og eventuelt derefter Ministeriet Indflydelse baade med Hensyn til Godkendelse af Pladsen og Tegningerne til Lighuset. Man kan ikke lægge et Lighus, der maaske ønskes opført efter Forholdet det billigst mulige, lige op ad en maaske arkitektonisk interessant Kirke. Bestemmelser som de her savnede ere for Tiden gældende i Medfør af Cirkulære af 18. Maj 1886, der netop søger at forhindre, at Opførelsen af et Lighus umiddelbart op ad en Kirke skulde blive uheldig for Kirkens Arkitektur og til Vansir for denne. Man vil ikke ved en Lov kunne gaa helt bort herfra og helt skyde Hensynet til Kirkebygningen og til hele Udseendet til Side, allermindst naar nu Staten skulde betale Halvdelen. Det vilde f. Eks. ikke kunne gaa, at man umiddelbart op ad en hvidkalket Kirke opfører et Lighus af røde Sten og maaske med Paptag. Noget lignende gælder ogsaa med Hensyn til Vedligeholdelsen. Herom siger Lovforslaget kun, at Vedligeholdelsen paahviler Kommunen, men ogsaa her maa man sikkert have nærmere Bestemmelser. Er Lighuset beliggende paa Kirkegaarden, bør dets Vedligeholdelse ogsaa inddrages under Kirkesynet, saaledes at dette f. Eks. kan paabyde Hvidtning af Lighuset, samtidig med at det paabyder Hvidtning af Kirken. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Bekostningen vil der ikke være nogen reel Indvending imod, at Staten tilskylder Kommunerne et Bidrag til Opførelsen, og dette kunde vel ogsaa passende sættes til Halvdelen, et Forhold, der i flere andre Tilfælde er fastsat mellem Statens Tilskud og Kommunernes eget Bidrag. Bestemmelsen om, at Kirkeejeren skal skaffe